

DOOR HET OOG VAN DE RECHTER

21 VALSHEIDSINCIDENTEN (1)

mr. J.W. Westenberg

Coördinerend vice-president Rechtbank Den Haag, en projectleider Vliegende Brigade

In twintig plus één scènes geeft mr. J.W. Westenberg felrealistische doorkijkjes naar de advocatenpraktijk. ‘Overleggen over meeneed? Dat begrijp ik niet. Geloof u mij niet?’ Als rechter heeft hij de afgelopen 23 jaar heel wat dubieuze slimmigheden aangehoord, of in advocatenhoofden gelezen: ‘Goede truc, zo’n valsheidsincident kost maar duizend gulden en is een alleraardigste barrière voor de wederpartij.’

Skiën

‘Die enquête op 22 december moest maar niet doorgaan’, sprak de patroon tegen zijn jeugdige stagiair.

‘Het komt mij helemaal niet goed uit. Ik wil liever gaan skiën’.

‘Ja, maar de dag is al bepaald’, antwoordt de laatste ‘en u weet toch dat u dan geen uitstel meer krijgt volgens het LR’.

‘Geeft niets. Ik schrijf wel een brief dat ik die dag in Maastricht al een zitting heb’. ‘Zouden zij daarin trappen?’ ‘Natuurlijk, rechtbanken slikken alles!’

Bijscholing

Mr. Y heeft een *eenvrouws-kantoor* en bovendien twee jonge kinderen. Dat is jagen en jakkeren.

En dan uitgerekend die vervelende omgangsregeling op woensdagmiddag. Dat kan helemaal niet. Ellen moet naar ballet gebracht worden en dan later die middag moet zij Joost en het zoontje van de burens van voetballen halen. Wat heerlijk dat zij kon poolen. Een uitkomst. En dan nu die zitting. Even een briefje de deur uit. Spijt mij enorm, ik heb die dag een bijscholingscursus. Die mag ik niet missen want anders breng ik mijn puntentotaal in gevaar. ‘In afwachting van een nieuwe datum verblijf ik met verschuldigde hoogachting, et cetera.’

Rotzaak

Met frisse tegenzin haalt mr. B op maandagmorgen het dossier van het pleidooi voor aanstaande vrijdag uit zijn tas. Meegenomen naar huis, maar net niet aan toegekomen. Gasten en een stevige borrel. Zondag moest er gehockeyd worden. Lusteloos begint hij te lezen wat hij zelf anderhalf jaar tevoren heeft bedacht. Rotzaak. En wat zijn wederpartij heeft opgeschreven snijdt best hout. Eigenlijk had hij na de dupliek geen reactie willen geven, maar zijn cliënt stond er op. Goed van betalen, dus wat moet je? Ach, eigenlijk valt er niets te zeggen. Zal hij zijn wederpartij eens bellen? Waarom niet?

‘Ben jij al begonnen? Ook geen tijd? Zullen wij uitstel vragen? Of wij dat krijgen? Die kamervoorzitter is behoorlijk venijnig. Schrijven wij samen dat er schikkingsonderhandelingen gestart zijn en vragen aanhouding. Oké, ik schrijf wel namens jou’.

Baten

‘In dit faillissement doe ik u als rechter-commissaris gaarne opgaaf van het door mij bestede aantal uren... Verder voerde ik een procedure tegen een afnemer van de gefailleerde. Aan de dagvaarding spendeerde ik 18 uur. Aan de conclusie van eis 5 uur. (...)’

Op uw vraag naar het aantal uren besteed aan de conclusie van eis, door u aangeduid als een voorblad met kopie van de dagvaarding, antwoord ik dat ik mijn opgaaf handhaaf. Ik heb niet alleen dit stuk gemaakt maar ook nog eens de verdere voortgang van de procedure goed overdacht. Dat kost tijd. Bovendien zijn de baten in dit faillissement aanzienlijk’.

Geen Matisse, maar Elmyr de Hory, *Femme aux fleurs*, 1963